

opusdei.org

Uit het geboorteland van Voodoo

Een interview met Janvier Mahougnon Gbenou uit Benin, die onlangs, samen met 34 andere leden van het Opus Dei, diaken werd gewijd.

26-11-2011

Wat verwacht je van de reis van paus Benedictus XVI aan jouw land?

Het zal, net als bij zijn vorige reizen, veel spirituele vruchten dragen. In Afrika, Europa of in Amerika, waar

de paus ook naar toe gaat, wordt hij altijd goed ontvangen ondanks de geïsoleerde gevallen van kritiek.

Benin staat bekend als de geboorteplaats van Voodoo. Ondervindt het christelijke geloof problemen om in de Afrikaanse cultuur wortel te schieten als gevolg van heidense invloeden?

Nee, ik deel deze mening niet. In Afrika wonen vele katholieken die hun geloof 100% leven, soms zelfs op heroïsche wijze. In mijn familie bijvoorbeeld zijn wij dankzij onze grootvader allemaal katholiek geworden. Voor zijn bekering tot het katholicisme leefde hij in polygamie. Toen hij katholiek werd, beëindigde hij de relatie met zijn andere vrouwen en bleef hij alleen bij mijn grootmoeder. Ook zijn jongere broer bekeerde zich en toen de laatstgenoemde stierf, sprak mijn grootvader zich uit tegen de

familieleden die hem een heidense begrafenis wilden geven.

Begravenissen behoren katholiek te zijn en zo gebeurde het ook. Mijn grootvader werd echter kort erna vergiftigd en hij stierf. Mijn vader heeft hem nooit gekend, omdat mijn grootvader stierf voordat mijn vader werd geboren. Mijn vader werd echter kort na zijn geboorte gedoopt en tegenwoordig is iedereen van mijn familie katholiek.

Maar er zijn nog steeds katholieken die nog vasthouden aan bepaalde heidense gewoontes.

Dat is waar en ik denk dat een van de boodschappen van de paus een oproep zal zijn om het geloof samenhangend te leven. Toen wij bijvoorbeeld naar Ivoorkust verhuisden, bleven mijn vader en moeder, ofschoon zij beide katholiek gedoopt waren, deelnemen aan bepaalde heidense rituelen. Mijn

vader vertelde mij dat ik hem op een zekere dag in 1989 vroeg: “Papa, als wij katholiek zijn, waarom blijven we dan naar Tron-alafia gaan?” Later herinnerde ik mij dat dit in het jaar plaatsvond toen ik mij voorbereidde voor mijn Eerste Heilige Communie en dat dit onderwerp ter sprake kwam tijdens mijn catecheselessen. Mijn vader wist geen antwoord op mijn vraag en dat stemde hem tot nadenken. Een jaar later, God zij dank, trouwden mijn vader en moeder in de katholieke kerk en gingen wij nooit meer naar Tron-alafia. Het is dus denk ik een zaak van vorming, geduld en Gods genade.

Het Afrikaanse continent wordt geplaagd door vele moeilijkheden, bijvoorbeeld de oorlog in Ivoorkust, de honger in Somalië, etc. Denk je dat er voor Afrika nog steeds hoop is?

Soms, als we geconfronteerd worden met tegenslagen en calamiteiten, niet alleen in Afrika maar ook in andere delen van de wereld, zouden we kunnen zeggen: “God is schuldig, waarom staat hij dergelijke dingen toe?” Heeft God Afrika écht verlaten? Ik denk het niet. De échte schuldige voor al deze menselijke calamiteiten is de mens zelf en het kwaad in zijn hart – zonde. Dit is de reden waarom elke oplossing eerst gezocht moet worden in de genezing van het hart van de mens. Benedictus XVI heeft gezegd “dat liefde voor de waarheid de belangrijkste drijfveer is voor de authentieke ontwikkeling van elke persoon en de gehele mensheid”, en dit geldt net zozeer voor Afrika als elk ander continent. De oplossing van de Afrikaanse problemen moet niet worden gezocht in het schenden van de menselijke waardigheid, zoals het in het Maputo Protocol voorgestelde promoten van abortus. De oplossing is onderwijs, werk en

verzoening. Dit is wat onze Afrikaanse broeders en zusters die lijden aan aids, malaria, tuberculose of door oorlogen veroorzaakte armoede van ons verwachten.

Zijn er positieve voorbeelden te noemen over de wijze waarop verschillende Afrikaanse tradities en culturen kunnen bijdragen?

Afrikaanse tradities en culturen bevorderen vele menselijke deugden en deugden helpen ons om een beetje beter te worden. Ik ben altijd onder de indruk geweest van enkele woorden van Nelson Mandela. In een brief die hij vanuit de gevangenis in 1975 aan zijn vrouw Winnie Mandela stuurde schreef hij: "Eerlijkheid, oprechtheid, eenvoud, menselijkheid, vrijgevigheid zonder er iets voor terug te verwachten, afwezigheid van ijdelheid, de goede neiging om andere te helpen (kwaliteiten die binnen ieders

handbereik liggen) liggen aan de basis van het spirituele leven van een persoon.” Dit betekent, dat we niet allemaal rijk of beroemd kunnen zijn, maar we kunnen zeker allemaal deugdzaam zijn. Paus Leo XIII zei: “Deugd is de gemeenschappelijke erfenis van alle sterfelijke zielen, te bereiken door zowel hoog- als laaggeplaatsten, rijken en armen.” Als de mens dus deugdzaam leeft, dan zal de maatschappij deugdzaam zijn en verenigd met Gods genade zal dat ons heilig maken.

Heb je persoonlijke herinneringen an Benedictus XVI?

“Elke oplossing voor de menselijke ontwikkeling begint op de eerste plaats met het genezen van het hart van de mens.” Ja, een onvergetelijke uitspraak! Ik was als deelnemer aan het UNIV International Forum in april 2009 in de gelegenheid om Benedictus XVI tijdens een audiëntie

te groeten. Het was net na de reis van de paus aan Kameroen en Angola en wij wilden als Afrikaanse studenten hem daarvoor een dankbrief geven. Deze paus houdt veel van ons.

Wanneer heb je het Opus Dei leren kennen?

Ik leerde het Opus Dei in 1997 kennen. Ik woonde en studeerde in Ivoorkust. Daar ontmoette ik mijn beste vriend, wiens vader een moslim is en wiens katholieke moeder surnumerair lid van het Opus Dei. We waren beide zestien jaar en gingen naar dezelfde school. Hij nodigde mij uit voor een christelijke vormingsactiviteit en dat was voor mij het moment dat ik verliefd werd op Jezus Christus en de christelijke boodschap van het Opus Dei.

Hoe zijn je ervaringen met het Opus Dei geweest?

Ik kom uit een arm gezin. Mijn vader is een monteur, mijn moeder huisvrouw en we waren met negen broers. Voor mij betekent de roeping tot het Opus Dei, mijn diaconale dienst en later het priesterschap in staat zijn om te zeggen: “Ik wil God liefhebben en mijn leven in dienst stellen van de anderen.”

Ben je bang om priester gewijd te worden?

Absoluut niet! Integendeel, ik denk dat ik drie redenen heb om hier zeker over te zijn. De eerste is dat ik weet dat het gebed van veel christenen mij vergezelt; de tweede reden is, dat na mijn priesterwijding het mijn taak zal zijn om de genade en Christus' boodschap door te geven. Doorgeven en niet om uit te vinden of te improviseren. Wat ik zal geven is niet van mijzelf maar van Christus; en op de laatste plaats voel ik mij zeker van mijn zaak, omdat ik

mij in de handen weet van de Maagd
Maria, Moeder van alle priesters.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/uit-het-geboorteland-van-voodoo/> (5-4-2025)